

Joanna Nadin: ALADIN

Brno: Edika, 2012

ISBN: 978-80-266-0132-6

Pro potřeby projektu „Čteme spolu“ převyprávěla Mgr. Eva Hrazdírová

V jedné daleké zemi, tam, kam vlaštovky na podzim odlétají, žila chudá vdova a její malý syn Aladin. Velmi tvrdě pracovali, přesto se jim nedostávalo peněz. Chlapec vycházel časně zrána z domu, aby si sehnal nějakou příležitostnou práci, třeba zamést krám nebo vyklepat koberce. Přitom stále snil o velkém bohatství.

Jednoho dne přišel do jejich domu cizí muž, který se vydával za Aladinova strýce. „Můžu tě učinit bohatým,“ prohlásil, „když mi pomůžeš najít lampu.“ „Bohatým?“ zeptal se Aladin a jeho oči se zaleskly touhou jako diamanty.

Muž odvedl Aladina do pouště. Cestovali společně několik dní a nocí. Konečně dorazili ke skále s padacími dveřmi. Pod nimi chlapec spatřil schody, vedoucí hluboko do země. „Dávej pozor,“ pravil cizinec. „Sestoupíš po těch schodech dolů, dáš se chodbou, až přijdeš do komory, tam visí ze stropu lampa. Sundáš ji a přineseš mi ji.“ Vystrašený chlapec se plížil tmou, dokud nenahmatal lampu.

„Kdes byl tak dlouho?“ vykřikl rozzlobeně strýc. Oči se mu tak vztekle zablýskly, že se Aladin polekal a zůstal stát na schodech.

„Polez ven a dej mi lampu!“ poroučel. Ale Aladin se strachem nemohl ani pohnout. Strýc nadával a prosil, vyhrožoval a sliboval, ale Aladinem nepohnulo nic. Tu přešla strýce trpělivost, pronesl mocné zaklínadlo a nad Aladinem se rázem zavřela zem.

Teď padl na chlapce teprve strach. Dlouho plakal a volal strýce, aby ho pustil z podzemí, ale nadarmo. Falešný strýc už ho však stejně neslyšel, byl na cestě do jiné země. Velké, zářivé slzy padaly na lampu. Aladin utíral slzy z lampy a najednou se objevil džin. „Máš tři přání,“ řekl. „Co je tvým prvním přáním, pane?“ „Přeji si být doma u maminky“ řekl chlapec. A než

byste mrkli jedním okem - objevil doma v kuchyni. Řekl své matce o zlém strýci, padajících dveřích a temné jeskyni. „Ten člověk není tvůj strýc,“ řekla maminka. „Je to zlý čaroděj!“

Aladin ukázal matce starou zrezivělou lampu. Když ji třel, znovu se objevil džin. „Co je tvé druhé přání, pane?“ zeptal se džin. „Přeji si být bohatý,“ řekl Aladin. Mrknutím oka se objevila truhla plná zlata a drahého kamení. Aladin a jeho matka se zaradovali, koupili si krásný dům poblíž královského paláce, kde žili radostně mnoho let. Ve svém štěstí úplně zapomněli na zlého čaroděje.

V paláci žila princezna Jasmína. Byla milá, moudrá a krásná jako ranní sluníčko. Z Aladina vyrostl pohledný mladý muž. Byl silný, pracovitý a hodný na svou matku. Aladinovi se princezna líbila už dlouhou dobu. Jednoho dne se potkali v zahradě paláce a zamilovali se do sebe. Dlouhé dny spolu mluvili a přemýšleli o společném životě.

Brzy se konala svatba a celé království bylo pozváno na oslavu. Jen jeden muž v davu se neusmíval a měl zlost. Byl to zlý čaroděj, který chtěl princeznu Jasmínu pro sebe. Jednoho dne Aladin odcestoval, čaroděj toho využil, šel kolem paláce a volal: „Nové lampy za staré, nové lampy za staré!“ Princezna Jasmína nevěděla nic o kouzelném džinovi v lampě. Když uslyšela prodavače, pomyslela si: „Vyměním tu starou špinavou lampu za novou lesklou. Aladin bude mít jistě radost“.

Jakmile měl zlý čaroděj lampu v ruce, přetřel ji a v tu chvíli se objevil džin. „Jaké je tvoje přání pane?“ zeptal se. Čaroděj se usmál. „Vezmi nás daleko!“ řekl. „Tam, kde nás Aladin nikdy nenajde.“ Džin udělal, o co byl požádán, a přenesl zlého čaroděje a princeznu Jasmínu do cizí země daleko, předaleko.